

Сведочанство о борби: Проф. Вера Ђорђевић

Да се званична и алтернативна медицина удруже

Вера Ђорђевић је већ дуги низ година у првим редовима оних који се боре за интегративни приступ у лечењу. Суоснивач је многих удружења која се боре за унапређење здравља, па и Покрета за здравију Србију. Укратко, Вера је пионир борбе за здравију Србију.

Прве сусрете са алтернативом Вера памти из детињства. Гледала је како комшиница, од природе обдарена видар, намешта пупак њеној баби. Потом се са том вештином двапут сусрела кад је сама имала проблем, као већ удата жена. Иако је званична медицина тврдила да је и са њом и са њеним мужем све у реду, нису могли да имају деце. После само две масаже код куме Радмила, остала је у другом стању. Њена ћерка сада има 23 године.

Током дојења, кад је добила маститис и није имала млека, предлагали су операцију. Али, кума Радмила је овет помогла. "Одбајала" је нешто – и болест се повукла. "Сад знам да је у питању чиста енергија", каже нам Вера, "да су све методе базиране практично на вибрацијима. Савршено је небитно којом се методом служимо у тој вибрацији поља. Сваки практичар ради оном методом која је њему блиска. Било да је

кристалотерапија, терапија осмехом или нешто друго, у питању је вибрација која има сасвим одређену енергетску поруку која поремећено стање доводи у хармонију. Тада то нисам знала, јер је то било далеко од мене; била сам машински инжењер који зна да су два и два четири и не може бити ништа више."

Медицина у крви

У тинејџерским годинама, Вера је хтела да се упише у медицинску школу, али јој отац није дао.

Сматрао је да је таленат за технику и инсистирао да се упише у машинску школу, а потом машински факултет. "Не жалим се", каже Вера, "сад ми тај квалификовани ин-

жењер у мени и даље помаже да у медицину веома логички размислим, али уз присуство езотерије која стално вибрира. Ипак ту повезујем чула са обе хемисфере мозга. Према томе, ја сам стварно задовољна што ме је отац натерао да то студирам. Да сам се одмах уписала на медицину, вероватно бих се и даље бавила само званичном медицином". Ипак, медицина ју је неодољиво вукла. За све време док је била другарица, покојна др Нада Кнежевић, оснивача у Чачку службе патологије, била је ту да однесе ножеве микротомом на оштрице, ишла у набавку апарата из патологије, била уз њу док је делила материјал, лила калуве, посматрала плочине под микроскопом, а "мувала" се и на одељену дерматологије, код другарице Бранке Јовановић Беке, децет дерматолога.

Енергија у прстима

"Током студија, нисам се бавила алтернативом",

Потребнија сам овде

"Била сам позвана и да останем на факултету у Коломбу у својству професора, давали су ми кућу, послугу, прилику да ми дете иде у краљевску школу и да муж добије посао, као и плату која је била више него велика у то време 1992. - између 10 и 15 000 долара. Одбих сам и сви су мислили да сам сишла с ума, али је мој једини одговор био да сам потребнија овде него тамо. По цену да будем непризната, по цену да све буде како је, да не признају то чиме се бавим, да будем окарактерисана као надрилекар - по ту цену сам се ипак вратила овде и мислим да сам у целини задовољна. Иако нису сви овде присталице ове медицине и још дуго неће бити, ипак се полако стиче поверење у њу".

Са студентима у Индији 1993.

прича нам Вера. "Само сам помагала другима различитим масажима, све сам практично радила по осећају, јер нисам имала знања. Почело је да ме, као и сваког човека, охрабрује кад сам видела да радим нешто што људе чини задовољним. Кога год бих на његову молбу промасирала, он би ми рекао да му је послао тога добро. Људи су то воле-

ли, а ја сам то мало неозбиљно схватила. Мислила сам, то му прија, па нек му буде. Наравно да сам и даље била у тој својој сфери конструкција, али све ме је то интересовало још и док сам радила. Зато сам почела познанике да третирам магнетима, пошто сам знала да у то време игле нису биле за мене, али су магнети и те како били. Прво су ту

биле гарнитуре Потокаријевих магнета из Словеније, затим они који су могли да се набаве преко професора Шкоклјева, као и његова литература, карте..."

Поред студија, Вера је у животу радила много разних ствари. Добро је проучила технологију фотографије, па их је и сама израђивала, положила возачки, па инструкторски испит и радила као инструктор војске, спирала клавира и гитаре, учила есперанто, па се најзад запослила и у својој струци, као машински инжењер и конструктор у Горњем Милановцу, где је радила 12 и по година као водећи пројектант у сектору за развој. "Радила сам само уникатне производе", каже она, "односно оно што није у серији, што тражи посебан третман прилагођен човеку, који су гендери увек били мерени не по ЈУС стандарду, него по стандарду људи који ту живе, за деце вртиће гендери су били мали да би деца могла да се држе, а пензионерима да буде нешто између; иако је то била фабрика металне столарије и галантерије, једнострано сам тражила да ти облици буду прилагођени лакшем животу човека".

На студије у Коломбо

У то време почиње њено озбиљно и систематско интересовање за акупунктуру. Набрала је књиге, а много тога је сазнала и од професора Шкоклјева и професора Ђуре Коруге са Машинског факултета. Управо захваљујући њиховом охрабрењу и по-

Вера Ђорђевић је по образовању, у складу са нашим важећим номенклатурама занимања, инжењер машинства. Иако по струци није лекар западне медицине, након дугогодишњег континуираног образовања у иностранству и код нас, постала је професор традиционалне кинеске медицине и онури су њок медицине. Активним учешћем у раду институција ван наше земље заслужила је место потпредседника Европског регистра организација традиционалне кинеске медицине са седиштем у Бриселу а у Пекингу је један од десет чланова Савета из Европе у Светској федерацији удружења кинеске медицине. Посебно се специјализовала за су њок терапију, ефикасну, научно засновану савремену методу која представља напредујућу традиционалне кинеске медицине

риши почела је да вежба, али тиме није била задовољна. "Резултати су долазили, али чини ми се више због моје намере да у томе успем него ли што сам била зналац" – каже самокритички. Али, тада упознаје покојног примаријуса Пеђу Марића, неуропсихијатра који се озбиљно бавио акупунктуром, коју је учио у Кини. Он ју је позвао на један семинар на коме је упознала г. Антона Џајасурију који је позвао наше лекаре на усавршавања на Цејлону. Иако није била лекар, позвана је на студије. Три и по године је трајала моја едукација из акупунктуре, па "Џуна академија" у Москви још пола године, затим у Индији, Кини, Казахстану ... Све је то било

повезано са много трошкова, па је мој отац чак и своје имање продао за моје школовање. Због мојих неопходних одсуствовања, породица и ја смо мање имали времена за заједнички живот. Сада сам чешће код куће", констатује Вера.

Алтернатива као официјална медицина

"На Цејлону сам била сјајно примљена, као особа из Титове Југославије. Да бих им се одужила, искористила сам сва своја техничка знања, па сам им одржавала све уређаје, поправљала ласере, правила нове каблове, поправљала све што је било покварено на клиници, чак сам и нове инстала-

"Улога медицине, ма о којој да се ради, јесте да помогне човеку да остане или постане здрав", сматра Вера. "На Шри Ланки сам запознала нешто врло индикативно. Кад тамо неко поломи руку, макар да се ради и о отвореном прелому, веома ретко иде код лекара, јер имају мелеме од којих то зарасте врло брзо. Али, пошто им репозицију не ради стручњак, прелом срасте у затеченом положају, па зато има много тих накатних зарастања која и касније често могу да изазову разне проблеме. Један мексички лекар је недавно рекао: "Нити је западна медицина потребна источној, нити је источна потребна западној, али су обе неопходне човеку". Ја делим његово мишљење уз напомену: "Нека свако ради само оно што зна, а знање сме да се стиче доживотно".

Добила признања Вери Ђорђевић за радиестезијско дијагностичко-вање у компанији

Др Мирослав Недељковић, мр. сри који је 2005. магистрирао на Новосадском универзитету са темом "Место су њок терапије у лечењу деце са астмом" – и његов учитељ су њок, Вера Ђорђевић.

ције изводила, једнострано имала сам жељу да се одужим. То је била клиника Калубовила у Коломбу, бесплатна болница коју држава плаћа, за сиромашно становништво." У радно време, ни запослени, али ни студенти нису смели да носе накит, па чак ни венчани златан прстен, пошто се сматрало да би "приказивање леђер имовног стама лекара могло да га дистанцира од пацијента, што у процесу лечења није добро".

Акупунктура је била доминантни део редовне лекарске праксе, а дијагностика се обављала преко различитих показатеља: пулса, језика или дужнице (јириса), боје, гласа, мириса... Иако пацијенти махом нису знали енглески, лекарима је било довољно да опишу пулс, погледају у око, у ухо и да поставе дијагнозу, чак и ако пацијент не каже о чему се ради. "Тамо сам се дефинитивно "зарадила" алтернативом", каже Вера.

Остало је - историја

Пошто је добро упознала традиционалну кинеску

медицину, посебно акупунктуру, Вера Ђорђевић се 1991. на Конгресу традиционалне кинеске медицине у Малаги срела са аутором су њок методе, корејским професором Парком Џе Буом и са његовом методом. Захваљујући суштинској сличности писмама кинеског и корејског језика, он је можда најзаконитије успео да протумачи старе кинеске списе који третирају телесне енергетске меридијане и акупунктурне тачке. На темелима тих сазнања развио је потпуно нов метод који споља само личи на традиционалну кинеску медицину, али не спада у њу. Назвао га је су њок (шака и стопало). Вера је сместа препознала ефикасност, безбедност и универзалну применљивост овог метода кад и његове предности над класичном акупунктуром. И – одлучила се за њега. Данас успешно води Балкан су њок терапи центар (Balkan Su Jök Therapy Center) и успешно преноси своја знања заинтересованима. Међу њима, полови-

Увек спремна да подучи друге: Вера Ђорђевић показује коресподентне тачке на длану заинтересованима.